

Foto: Lidija Piskač

i in**FORMACIJE**

SUSRET MLADIH SPLITSKO-MAKARSKE NADBISKUPIJE

srijeda, 17. studenoga u 20:30 sati u Nadbiskupskom sjemeništu

SJEĆANJE NA VUKOVAR

četvrtak, 18. studenoga u 16:00 sati u Velikoj dvorani KBF-a

ĐAKONSKO REĐENJE

nedjelja, 28. studenoga na Trsteniku

SUSRET MLADIH U ŽUPI TRSTENIK

četvrtkom u 20:30 sati

STUDENTSKA TRIBINA

petkom u 21:00 sat u crkvi sv. Filipa Nerija

EUHARISTIJSKA SLAVLJA NA KBF-u

svakoga utorka i četvrtka u 7:15 sati u kapeli fakulteta (do prostorije B17)

centar za rehabilitaciju
SAMARITANAC
(021) 487-171

DJEČJI DOM MAESTRAL

(021) 535-400

(donacije za opremu djece, igračke, slatkiše ili sponzoriranje
jednog djeteta, primaju se na ž.r. 2390001-1100024990)

Urednica: Lidija Piskač; Uredničko vijeće: Jelena Arambašić, Toni Šinković

Grafičko oblikovanje: Ratimir Vukorepa

Sve informacije i prijave možete dati urednici i članovima vijeća ili na: studentskilist@gmail.com

volontiRAJ NA ZEMLJI

Studen – mjesec molitve za pokojne. Iako ovaj mjesec više nalikuje na listopad nego na *hladni mjesec*, nalazimo se u mjesecu u kojem se pojačano moli za pokojne, za one u čistilištu, za trpeću Crkvu koja se čisti i priprema za vječno zajedništvo s Bogom. Bilo mi je ugodno iznenađenje vidjeti da se u konkatedrali Sv. Petra kroz osam dana počevši od Dušnog dana, slavi euharistija za sve pokojne. Čitava župna zajednica moli ne samo za pokojne iz svojih obitelji, iz svoje župe, za one koje su poznavali, nego za čitavu trpeću Crkvu, za sve preminule koji još nisu u punom zajedništvu sa Svetim. No, često se dogodi da previdimo i njihovu eklezijalnost prema nama *putujućima!* Pokojni nisu samo *trpeći* ili *međudimenzijalni!* Nisu u nekom zaboravu i vakuumu, već u prijelaznom stanju u kojem se kristalizira ljubav ni za što, agapična ljubav. Svoje čistilište provode moleći ne za sebe nego za druge a ti drugi smo upravo mi koji još nismo prošli kroz smrt.

Dok se prisjećamo pokojnih koji su činili i dotakli našu svakodnevicu, u isto vrijeme ne možemo ne pomisliti na propušteno, na ono što nam je promaklo u odnosima s onima koji su sada već s *one strane*, a voljeli bismo da nije. Što sve u sebi nose suze za pokojne? Ono radosno i žalosno? Učinjeno i propušteno? Dobiveno i darovano?

Često se čuju stihovi pjesme *Za života, brate, za života!* Činiti dobro drugome, iskazivati ljubav bližnjemu za života, a ne

Foto: Korana Džaja

samo nakon njega kad posjećujemo i kitimo grobove, palimo svijeće iako je i to znak ljubavi i besplatnosti. Ljubiti ni za što već na ovoj svijetu znači širiti Božje Kraljevstvo, živjeti puninu života.

Zahvalnost za iskazanu ljubav ni za što je ipak najviše što smo primili i što možemo dati. Ona izaziva suze ili osmijeh i uči nas najvažnijem u životu. *Ljubav ni za što* je možda najljepše opjevana u Pavlovom Hvalospjevu ljubavi. Ljubav ni za što je ljubav kojom je satkana vječnost koju Krist naviješta kao Kraljevstvo Božje i koju imamo mogućnost doticati u ovome svijetu jer smo nekim milosnim zahvatima sposobni za tu božansku ljubav.

Novu akademsku godinu počinjemo LiST-om posvećenim volontiranju. Smisao volontiranja, gratuitivnosti, besplatnosti orijentiran je prema dobrom drugoga, ali, zapravo, na neki apsurdan način postaje smisao vlastitog življenja i ispunjenje vlastitog bića. Taj apsurdni način je kristovski način uprisutnjivanja Božje ljubavi na zemlji. VolontiRAJ NA ZEMLJI!

Urednica

ČETIRI DANA U LURDU

Dok se prije 152 godine ukazala neznačajnoj djevojčici Bernardici, Gospa je zatražila da se u Lurdu sagradi kapelica i da joj se na tom mjestu dolazi u procesiji. I danas Lurd godišnje posjeti skoro 60 tisuća hendikepiranih hodočasnika iz svih krajeva svijeta, u organizaciji oko 400 grupnih bolesničkih hodočašća. Već treću godinu za redom, zahvaljujući entuzijastima koji se okupljaju oko crkve sv. Filipa Nerija iz Splita, grupa od 160-tak hodočasnika s posebnim potrebama, članova njihovih obitelji i volontera hodočasti Majci Mariji kroz četiri dana u listopadu.

Naši volonteri tek su kap u moru od 73 tisuće ljudi, koliko ih godišnje ovdje prati bolesnička hodočašća. Osim nas 'pratitelja', naše bolesničko hodočašće u Lurdu pomažu i volonteri 'domaćini' iz organizacije *Hospitalité Notre Dame de Lourdes*. Najprikladniji način da hendikepirani hodočasnici prijeđu udaljenost od 2 000 km do Lurda je avion. Smješteni smo u jednom od tri moderna prihvatilišta namijenjena hendikepiranima. Sva tri mogu primiti oko 1800 osoba. U njima gotovo sve rade volonteri. Preko crkve Sve-

tog Filipa Nerija iz Splita, do sada je u Lurdu na ovakav način služilo stotinjak volontera. Volonteri su različitih zanimanja i osobina, radnici i studenti. Zajednička im je tek želja: *po Mariji doći k Isusu, služeći svojim bližnjima!*

Ove godine mi je treći put da sam u Lurdu. Prvi put sam bila prije osam godina, zajedno s mladima iz crkve sv. Filipa Nerija koji su dva tjedna proveli služeći osobama s posebnim potrebama koji nisu bili naši zemljaci. Bilo je to iskustvo koje mi je drastično promijenilo život. Dobila sam najveći od svih darova: zahvalnost! Jednostavnost ljudi s kojima sam se susretala i kojima sam služila, susret s Bernardicom i njenom životnom pričom, kupanje na bazenima, razgovori s Majkom Marijom uz obalu Gave... isprali su moje srce i preoblikovali ga. Otada je sve u mom životu drugačije – radosnija sam i predanija Bogu.

Kada me Magda Kaliterna prije dvije godine pozvala da dođem volontirati u sklopu hrvatskog hodočašća, bila sam i znatiželjna i sretna što se mogu vratiti na mjesto koje je za mene tako značajno, mjesto mog temeljnog obra-

Foto: Lidija Piskač

Ljubljeni, ako je Bog tako ljubio nas, i mi smo dužni ljubiti jedni druge. (1 Iv 4, 11)

Dvije zapovijedi, a zapravo jedna. Ljubav prema Bogu neodvojiva je od ljubavi prema bližnjemu kao što je i ljubav prema bližnjemu neodvojiva od ljubavi prema Bogu. Upućuju jedna na drugu svojom nutarnjom dinamikom. Sjetimo se samo raznih ideologija koje su nijekale Boga, a predstavljale su se kao humanističke; milijuni ljudi postale su žrtve tih "čovjekoljubaca". Nasuprot tome, bilo je i onih koji su u ime Božje ubijali i progonili. Učinili su to jer nisu upoznali Boga! U ime Boga Isusa Krista to nisu mogli učiniti, jer on nam je objavio Boga koji je ljubav. Gdje nedostaje ljubavi tu je i manjak dobra, tu počinju ratovi i zlo tu dobiva plodno tlo. Ako pažljivo pročitamo Pavlov "Hvalospjev ljubavi" (1 Kor 13), bit će nam jasna i poznata rečenica sv. Augustina: "Ljubi i čini što hoćeš!" Svci su to dobro znali i postali su to što jesu zato što su ljubili.

Protelih dana smo obilazili grobove svojih najmilijih, vjerojatno smo osjetili tugu što oni više nisu s nama, što više ne možemo prima-

ti njihovu ljubav na navikli način, a vjerojatno nam je žao što im nismo više ljubavi iskazali onda kad smo to mogli. To je zacijelo dobra prilika da razmišljamo o svom odnosu prema onima koji nas svakodnevno okružuju. Ne pretvoriti se u ljude koji grade brane na rijeci ljubavi, već pustiti da nas ta čista rijeka umije i napoji i pustiti svoju ljubav da teče tom velikom rijekom koja će dotaknuti i druge. Nemojmo se bojati odvojiti vremena za druge, blago ih pogledati, podariti im osmijeh i ruku prijateljstva i pokoj tu toplu riječ, ako treba i rame za plakanje. Naviknuti se na davanje i primanje ovih gesta ljubavi nisu ništa drugo nego mali ali neprocjenjivi koraci ispunjenome životu.

Naša jedina "ulaznica" za nebo bit će ljubav. Nemojmo gubiti dragocjeno vrijeme, već počnimo ljubiti! Nekad su najkompliciranije stvari zapravo – najjednostavnije! Sretno!

Renata Sekić-Šošić

APOSTOLI, ČETVRTAK,
GOZBA, VODA, HALJINA,
ČISTOĆA, ISUS, LJUBAV,
ON, OTAC, PASHA,
PETAR, UBRUS, SUSRET,
PRANJE NOGU, VEČERA.

P	R	A	NJ	E	N	O	G	U
LJ	U	B	P	I	T	N	B	E
K	J	V	E	Č	E	R	A	E
G	A	D	T	P	U	P	A	A
O	N	T	A	S	O	D	I	N
Z	I	S	R	S	O	D	S	I
B	H	R	T	V	A	B	U	LJ
A	U	O	C	A	T	O	S	A
G	L	S	U	S	R	E	T	H
I	A	Ć	O	T	S	I	Č	E

ćenja. S druge strane, pitala sam se: *Je li to luksuz vratiti se na neko mjesto gdje si već bio. Je li u redu potrošiti tolke novce na samo četiri dana? Treba li mojoj vjeri odlazak na neko tako posebno mjesto, ili bi prava poniznost bila ostati i služiti u svojoj svakodnevici?* Povrh svega, bila sam skeptična da se nešto značajno može doživjeti u samo četiri dana. Prevagnuo je osjećaj zahvalnosti za ono što sam primila prije osam godina. Odazvala sam se i pošla...

Teško je opisati ta četiri dana u nekoliko rečenica. Za mene su ona bila predokus neba. Vječnosti. Zato nisam dvojila oko voloniranja i ove godine. Predbilježila sam se Magdi mjesecima unaprijed. Ono što doživim kroz druženje s osobama s posebnim potrebama i članovima njihovih obitelji dok smo u Lurdu ne mogu doživjeti nigdje drugdje. Sam put i sav taj umor, tišina tog svetog mjesta, upućenost na hodočasnike, Marijina prisutnost... stvara jedno posebno otvoreno ozračje koje omogućuje

Duhu Svetomu da nas povezuje u jedno. Uči nas nadilaziti umor i glad kako bi bio na raspolaganju drugome, nasmiješen i bez nivoze. Činimo stvari za koje bi doma mislili kako ih je nemoguće izvesti uz smješak i dobru volju. Sve to motivira da se čovjek u tome vježba i kada

se vrati svom svakodnevnom životu.

Ono što me posebno dimulo i ove godine jesu životne priče hodočasnika i volontera. Pa kad naiđete na nekog kome je Lurd gotovo sve: Jedina prilika da iziđe u svijet, upozna nove ljude, druži se sebi sličnima ili jako različiti-

ma... Onda tek shvatite kako nema potrebe dovoditi u pitanje smisao ovog hodočašća. Bože daj da i sponzori to prepoznaju!

S nekim ljudima sam u kontaktu, druge sam vidjela tek opet nakon godinu dana. Ipak, ti susreti su za mene bili puni radosti i ganuća. Da za tako kratko vrijeme, tek četiri dana možeš zavoljeti nekog... Čuderno! Virujen da je tako u nebu: vrijeme nije važno – samo ljubav!

Foto: Korana Džaja

"Po njihovim čete ih plodovima prepoznati."

SVJEDOČANSTVA

IVANA ČOVIĆ-STANIĆ, Mostar, studentica informatike, volonterka

... zaista je lijepo bilo vidjeti da ima još ljudi koji žive onu Ljubav na koju Krist poziva; ljudi koje rade za Kraljevstvo Nebesko... - jer je Isus rekao da je Ono među nama... a tih dana u Lurdu je to bilo jako očito...

Sve što sam željela je zaboraviti na sebe i svoja traženja... no, tek tu sam postala svjesna sebe i svoje nezahvalnosti Gospodinu...

Vidjevši sve te ljude koji su pored svojih herojskih križeva ipak bili nasmijani i radosni.

...s otvorenošću, neiskvarenošću i toplinom koja zrači i grije sve naokolo... - postidjela sam se same sebe i toga što sam, u "životnoj utrci", dopustila da izgubim radost i nutarnju ispunjenost... Zahvalna sam Gospodinu što sam mogla vidjeti da, iako čvrsto stojite na zemlji, dodirujete Nebo svojim srcima i rukama... i to svaki put kada su te iste ruke otvorene za osobu u potrebi... i Hvala još jedanput što sam mogla biti dio svega!!!

LUCIJAN KATIĆ, otac hendikepiranog djeteta iz Solina

Zabvalan sam svim volonterima na njihovoj ljubavi koju daju potrebnima. Zbog toga što to nije žrtva koja ih umara nego poklon iz srca koji im dušu krijepi. Sretan sam, kao i moja čitava obitelj, jer sam osjetio tu rijeku ljudi s osmijehom na licu, vjerom u srcu i nadom u duši.

Čitava moja obitelj je također pod snažnim dojmom Lurda: i supruga i Josip koji je osjetio da nije sam na ovom svijetu i da nikad neće biti.

Vi, volonteri, ste bili posebno svjetlo u Lurdu koje je obasjavalo našu budućnost i od srca vam hvala. Bog vas blagoslovio.

IVANA JELAŠ, djevojka s cerebralnom paralizom iz Makarske

Foto: Danijela Petrušić

Primila sam od Boga nešto puno vrijednije od fizičkog zdravlja i ozdravljenja.

Bog mi je po dragoj Gospi Lurdskej ozdravio nutrinu i tako mi dao slobodu

koju nam ne može dati samo po sebi zdrav-lje tijela. Promatrajući ljude oko sebe još jednom sam shvatila koliko je važno prihvatiti svoj križ jer dok god ga ne bude-mo s radošću nosili, nećemo se pomaknuti s mjesta i bila sam sretna što sam taj dio svog duhovnog puta odradila.

Svjesnija sam Božje blizine, veličine Njegove ljubavi i brižnosti za sve nas te stoga hrabrije i mirnije prihvaćam sve izazove koje naš nebeski Otac stavlja preda me jer znam da mi nije dao kušnju koju ne mogu podnijeti.

Prekrasno je i otkriće da u ovim teškim vremenima kada i članovi obitelji okreću jedni drugima leđa postoje ljudi poput volontera, spremni žrtvovati svoje vrijeme i novac da bi usrećili druge ne tražeći pritom ništa zauzvrat.

Vraćat ću se u Lurd, kad god mi Bog da priliku za to, ali čak i ako se fizički nikad više ne vratim tamo, to malo mjesto uz Gavu uvijek će imati posebno mjesto u mom srcu, kao i svi dobri i plemeniti ljudi koje sam tamo srela...

ZDRAVKO ČURIĆ student, volonter

...ono u čemu su bili sto posto u pravu jest da ćemo mi volonteri puno više primiti nego što ćemo dati. Zavolio sam ta kolica. Pružila su mi neke nove spoznaje o meni samome, ali i o onima koje sam vozio u njima.

Foto: Danijela Petrušić